

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

III. S. Franciscus Borgias. Regnum Cælorum vim patitur, & violenti rapiunt
illud. Matt. 11. v. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

cto imprimis, nolendo ejus causâ quidquam agere: dein verbo, aliam adducendo sententiam sinceram, apertamque, quæ omnes interpretationes diaboli ut improprias uno ictu prostravit. & talis erat, quâ præcipitur, nequis DEUM tenet, quasi obligaturus ad miracula sine necessitate paranda: *Non tentabis Dominum Deum tuum.* Unde etiam tacite deducitur

ad communem profectum, quo mandati, quod Angeli acceperunt DEO eximium justis præstantibus, neminem debere se ipsam in fructu conijcere in pericula, quod mandatum illud non ordinatum subveniendum Justis in cunctis periculis, quibus se vel temere, vel ratione exponunt, sed in iustis quibus se exponunt ut Justis.

III.

S. Franciscus Borgias.

Regnum Calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Mat.

II. V. II.

I. Considera illud duntaxat rapi, quod alicui tollitur invito, sicut etiam quod furto auferitur. nisi quod furtum sit involuntarium patienti, quia nescit, quod sibi auferitur; rapina sit involuntaria, quia scit equidem, sed impedire non potest. Jam verò hoc sensu dici nequit quæquam furari aut rapere Paradisum, quia Dominus libenter eum omnibus indulget. *DEUS vult omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* I. Tim. 2. v. 4. Nihilominus Christus usus est hoc modo loquendi, quia spectatâ communi corruptelâ generis humani eò adducta res erant, ut Cælum videretur non destinatum à DEO nisi paucissimis, hoc est, soli suo populo Israël. Hic erat *populus peculiaris*, hic eximius, hic protectus, adeo ut

Christus ipse in terram descendens maximè intentione, ut hinc se predicaret: *Non sum missus nisi ad eos que perierunt, Domus Israel.* Mat. 10. v. 6. Ecquis igitur erat, quod illum extra hunc populum spectaret, quisquis alius eò cuperet intrare, quod ad se mitti daretur velle, quod ad se mitti daretur. quid porro? debebat eum que mutari rerum facies, prædicatio eo populo pertinaciter repugnans prædicationem Christi. Eodem modo Christus agebat Cælum non referendum, uti hætenus videbatur, uti populo, sed exponendum, uti populo, assultui generali: ita, ut quis ad id obtinendum præ aliquo intenderet, sive foret Judæus, Græcus, Romanus, Arabs, Armenus, modo non esset labore infensus, ut

deret, uti fecit Centurio: fecit
Camana, fecerunt è Gentilibus plu-
res alij, qui & ipsi fide vivâ adhaeren-
tes Christo non modò salutem conse-
cuti sunt perinde atque Hebraei, qui
cum Christi prædicatio attulit, sed
anteus etiam præcesserunt tantâ for-
titudine, ut illorum locum occuparent.

*Multa ab Oriente & Occidente venient,
& recumbent cum Abraham, & Isaac,
& Jacob in Regno Cælorum: filij autem
regni ejicientur in tenebras exteriores.*

Mat. 8. v. 11. Ecce igitur primum
verbum horum verborum: *Regnum*

*Cælorum vim patitur, & violenti ra-
piunt illud.* Dicere voluit Paradi-
sum jam non uni tantum populo fer-
vori, ut primò apparebat, sed quasi

discrepantibus exponi. Unde non est,
quod timeas, nobilis sis, vel ignobilis,
servus, vel liber, Sacerdos, vel Laicus,
doctus, vel rudis, quid refert? An-

tere ferventer, & salutem consequi.

Regnum Cælorum vim patitur.

ratione sæpius audisti Cælum pro pau-
perculis esse factum? *Amen dico vo-
bis, quia divites difficile intrabit in Re-
gnum Cælorum.* Mar. 10. v. 23. & ta-

men vide magnum sanctum, cujus ho-
lie festiva celebratur memoria,
Franciscum Borgiam. Grandis est

Mundo natus, nec dives tantum, sed
Primas, sed Princeps, & excellæ digni-
tatis, & tamen quam sublimem attigit

sanctitatis gradum? Bene igitur
primo hoc sensu dici potest non
obtinuisse Cælum sed rapuisse. Tu

quoque discere illud rapere, & tuum
erit. *Unusquisque quod in prædara-*

R. P. Pauli Segueri Manna Anima.

Y y y

tit

*puerat, summ erat. Num. 31.
v. 55.*

2. Considera Rapere violentiam
innuere. *Populi terra rapiabant vio-*

lenter. Ezech. 22. v. 29. idcirco hem
alterum hujus sententiæ sensum.

Regnum Cælorum vim patitur, & vio-

lenti rapiunt illud. Sensus est vio-

lentiæ esse, quæ Cælum tibi asserit.

cui ergo ista inferenda violentia? Deo,
& tibi. DEO quidem per orationem,

quia quantumvis ille libentissimè tibi
concedat Paradisum, nihilominus bo-
no tuo ita tecum agit, quasi vi ex ejus

manibus esset extorquendus: *Propter*

improbstatem dabit ei. Luc. 11. v. 8.

DEO verò vis inferri non dicitur nisi
oratione: *Non obstitas mihi, quoniam*

non exaudiam te. Jer. 7. v. 16. Tibi

inferenda violentia per integrum
tui ipsius abnegationem, qui sunt mo-
tus violenti? sunt illi, qui naturali ap-
petitui opponuntur, ut si claudas o-

culos, cum videre cuperes illam femi-
nam elegantem, aures subtrahas, cum
libenter audires leros illos discursus,

linguam frenes, cum velles prorumpere
in illa responsa iracunda, impa-
tientia, fastus, præsumptionis, per-

fidia, maledicentia plena. Tunc sa-
nè contra te illam exercebis violentiã,

quæ casu nostro requiritur. Vidène
violentiam, quam miles in assultu fa-
cit? violentiam facit sibi, dum sursum

eluctatur. & violentiam facit illi, qui
ex alio illum conatur repellere. Idem
tibi faciendum, si ut fortis obsessor ra-

pere Cælum velis. Et id quidem ex-
emplo suo admirando sanctus præsti-

tit, quem hodiernâ die veneramur. tam efficacem violentiam DEO intulit, ut ab orando ferè nunquam desisteret, ne quidem in continuis, quibus occupabatur, negotijs: & tam vehementem exercuit violentiam erga seipsum, ut ad negandum proprijs sensibus humanum omne solatium, sufficeret, quòd id peti cognosceret.

3. Considera Rapere etiam dicere velocitatem: *Festinantes rapuerunt verbum ex ore ejus.* 5. Reg. 20. v. 33. unde fluminis valde velociter labentis rapidus cursus dicitur. *Sicut torrens, qui raptim transit in convalibus.* Job. 6. v. 15. Et ideo en tertium sensum hujus sententia: *Regnum Caelorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Sensus est, si vim possis adhibere debitam, te momento cœlû lucrari posse. Pœnitentem in Cruce latronem intueri: cur ille rapuit? quia pauculis momentis suum reddidit. Verum est eam fuisse violentiam aded raram, ut omnes tanquam prodigium celebrent. nihilominus, si jam multum atate processisti, ne terrearis. uti noveris in hoc casu violentiâ tantò fortiore tam erga DEUM, quàm te ipsum: erga te ipsum per abnegationem tui; erga DEUM per orationem assiduam; & exiguo tempore consequi poteris, ut locum in Cœlo obtineas tam excelsum, quàm alij longo temporis spatio vix obtinerent. Id quod Franciscus Borgia præstitit, qui in Religione non portavit jugum ab Adolescentia, atate ingressus adultâ; & tamen præ tot alijs Beatus est,

qui à teneris sibi impostum portabant.

4. Considera verbum rapere potest etiam innuere actionem quandam seu publicè fieri, quia per hoc nomen rapina differt à furto, quòd hinc etiam fiat in secreto, rapina publico. quo posito, ecce quanto maius est illi, qui Cœlum rapiunt, hi sunt, qui id expetunt non tantum cum violentia, non tantum cum velocitate, sed etiam aperta fronte nihil curantes dicitur gentis istius cum constet omnem rapinam cum strepitu conjungi: *Omnis violenta pradatio cum tumultu.* Illos Tales sunt, qui in còspectu mundi confitentur se orationi intentos, & orationi sui severæ. Alij, qui se præstant, sed furtivè tantum, ad fugiendos rumores, non tantum re Cœlum quàm furari dicendi hinc multi aliquando apparebunt se prædones prorsus fortunati, tales nunquam à quoquam esse debiti. ut aded illorum typus esse videtur famosa Hemorroïsa, que transitans in turbâ propinquavit Christi tactum simulans non pietatis sed non ex fide, vel fiducia, sed reprobâ casu factum, furto, quòd unquam gerit aliquis, artificiosissimo latrone retulit. non ita decem leprosis viso Christo vel eminus levabatur: non ita Centurio, non Cananea, ac præ omnibus cæcus ille Burchintinus, qui quò magis prædabatur à turba, tantò altius extulit eum lumen postulans. Ille coe-

plectant, qui non furantur Cælum,
 sed capiunt. & talis esse quoque vo-
 luit Sanctus hodiernus. Aliquanto
 tempore studiosè egit ad mo-
 dum furis, quando in Aula splen-
 dido superbòque pallio textit propo-
 sita Sanctitatis intentionem. deinde
 sumptis majoribus animis abjecit
 auram, & raptoem professus est:
 cum omnem eiecisset fastum mun-
 dano sumpto habitu luctui & ludibrijs
 ego cepit etiam conculcare, dum
 erubuit fordidissimo in humeros e-
 lecto animale comparere in publico.
 Tangitur quid agis, qui cum fortitu-
 dine animi ad rapiendum Cælum ne-
 cessarià careas, nec quidem sagacita-
 te polleas illud furandi?
 Considera, si tibi non sufficeret
 virtutum animi, ut modo, quem dixi-
 mus, furari Cælum, vel rapere au-
 deas, non ideo desperandum, quia
 tuam quoque erit, modò vi capi te-
 leat. An nescis potiores beatorum
 esse pauperes, esse ærumnosos, affli-
 ctos, persecutionibus imperitos, aliòs-
 que magno numero, qui diversis tri-
 bulationibus à DEO compelluntur in
 Cælum: hi sunt, de quibus dicitur,
 Compelluntur intrare, quia verum qui-

dem est, eos invitos in malis suis ver-
 sari, nihilominus, cum in pace ea per-
 ferunt, non solùm possunt ascendendo
 æquare eos, qui sibi Cælum furantur,
 aut rapiunt, sed etiam superare. Tu
 igitur saltem ex his esto unus, & sal-
 vus eris. An non vides, quod in
 compressione populi fieri solet? quan-
 tumvis ille intret Ecclesiã, qui vi urget
 ingressum, nihilominus & ille intrat,
 qui ab imperu turbæ subsequenti se
 finit introportari, quin nonnunquam
 citiùs intrat. Idem in casu nostro
 contingit. Itaque si aliàs sis in Spi-
 ritu debilis, sine ut paupertas, angu-
 stia, ærumna, infirmitates, maximè
 verò graves persecutiones, quæ, ut
 ita dicam, densantur in humeris, sup-
 pleant vigorem, qui tibi deest, sponte
 operandi: *Per multas tribulationes
 oportet nos intrare in Regnum DEI.*
 Act. 14. v. 21. An fortè dono tibi
 cedere Regnum cupis? hoc fieri ne-
 quit: *Regnum Cælorum vim pa-
 titur, & violenti rapiunt illud.*

